

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ (ਫੁੱਲ) ਬਣਾਉਣ, ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਲੋਕਲਾਜ਼ ਕੁੱਲ ਦੀਆਂ ਮਰਿਯਾਦਾਵਾਂ ਭੁਲਣੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਦਿਵਯਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗੇ ਸਿਵਲਾਇਜ਼ਡ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੁਲ - ਗੁਲ (ਫੁੱਲ) ਬਣੇ ਹਾਂ?

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਕੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗੁਣਵਾਨ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸੁਣਿਆ - ਅਣਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੋਈ ਦੁੱਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਦੂਰ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਸਭ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਚੰਗਾ ਪੱਦ ਮਿਲੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੱਦ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਫੇਰ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦਾ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾਉਣ - ਇਹ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਭੱਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕਰੋ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸ੍ਰਵਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ੍ਰਵਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਬੰਧੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ ਦੀ ਮਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਚਿੱਤਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਵਚਿੱਤਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹੀ ਫੇਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਮੀਰਾ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹੇ ਲੋਕਲਾਜ਼ ਕੁਲ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਛੱਡੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰੀ ਕੁੱਲ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਛੱਡਣੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਭਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਰਾ ਵੀ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਈਆਂ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਕਿੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਵਿਜੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਉਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਚਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕਲਪ -ਕਲਪ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਪੂਰਾ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਨ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਦਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ - ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਨ। ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਮਇੰਦਰੀ ਤੇ ਬੜੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪੱਦ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਪੜ੍ਹਦੇ

ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਭ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੁਭ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹਨ ਸੁਭ ਆਸ਼ਾਵਾਂ। ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕੋਈ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਥਾਹ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਣਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੀਏ। ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਨੰਬਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਇਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਤਾਕਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕਤ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ? ਸ੍ਵੈਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਖ ਦੇ - ਚਾਰ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਵਕਤ ਆਏਗਾ, ਕਰਫਿਊ ਆਦਿ ਇਵੇਂ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਆ ਜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੱਚੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੱਗੀ ਪਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਦੇ - ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹੋਣ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਗੋਲਾ, ਝਾੜ ਅਤੇ ਪੇੜੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਠੜੀ ਬਣੀ ਪਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੇ ਵੀ ਜਾਓ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਰਿਮਾਈਂਡਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਠਾਕੁਰਜੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਫੇਰ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਟਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਕੌਣ? ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫੇਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਡੁਬੋਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ। ਪੂਜਯ ਦੀ, ਪੂਜਾ ਕਰ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਨੇਸ਼ ਨੂੰ, ਮਾਂ ਨੂੰ, ਸਰਸਵਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਡੁਬੋਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਅਲਾਈਜ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ! ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦਕਿ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਯ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਸ਼ੀਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਥੇ ਢੇਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ। ਪੈਸੇ ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੀ ਸਿੱਕੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਮਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੋਨਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸੋਨੇ - ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ, ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਗੰਦਗੀ ਜਾਹਿਰ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਨੀਚ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ। ਇਹ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਨਾਲਾਇਕ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ।.....ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੇ ਪਾਸਟ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਸੀ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਉਹੀ ਫੇਰ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਇੱਕਦਮ ਪਟ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਵੀ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤੇ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਮਹਾਤਮਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਤੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਨਾ। ਏਵਰ ਪਿਓਰ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਿੰਪਲ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮਿੱਠੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾ ਗੁਣ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਫੇਰ ਬਾਪ ਟੀਚਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ - ਤਿੰਨਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਟੀਚਰ, ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਉਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਟ੍ਰਿਬਿਲ (ਤਿੰਨ ਗੁਣ) ਦੰਡ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਰੂਰ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਫੇਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦੇ ਹਨ - ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਾਵਣ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿ ਫੇਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਗਿਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ, ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਟੁੱਟਣ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਦੀ ਪਿਛਾੜੀ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਹਿਜ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ। ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਨ ਗੰਡਲੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋ। ਬਾਪ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਗੰਡਲੀ ਸਰਵਿਸ ਓਨਲੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਉੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਲਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਸਭਨੂੰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸੁੱਖੀ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਭੈਸ ਬੁੱਧੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਮੋਹ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਰੀਰ ਜਲ ਗਿਆ, ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਾਕੇ ਦੂਜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਵੀ 12 ਮਹੀਨੇ ਜਿਵੇਂ ਹਾਏ ਹੁਸੈਨ ਮਚਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੇਗੀ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵੇਗੀ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਗਿਆਨ ਵਾਲਾ ਸਧਾਰਨ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ, ਉੱਚ ਗਿਆਨ ਵਾਲਾ ਉੱਚ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਜੋ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ - ਅਣਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗੁਣਵਾਨ

ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਸਭਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਾਲ (ਅਸੁੱਧ - ਵਿਕਾਰੀ) ਆਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮੈਂ ਪਨ ਨੂੰ "ਬਾਬਾ" ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹਰ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਹਰ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਯੋਗ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਪਰੂਫ਼ ਹੈ - ਕਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ "ਮੈਂ" ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇਗਾ। "ਮੈਂ ਪਨ" ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਏ। ਬਾਬਾ ਬੈਕਬੇਨ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਰਵਾਇਆ, ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ, ਖਾਣਾ, ਤੁਰਨਾ, ਫਿਰਨਾ.....ਇਹ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੈਂ - ਮੈਂ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਬਿੱਲੀ ਦਾ ਆਹਵਾਨ ਕਰਨਾ।

*****